

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף כג.

”כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם”, באיזה אופן מיירי?

נוטר	נוקם	
אסור לנטור	אסור לנקום	בענין ממון
צריך שלא לנקום בעצמו ¹ , אלא זוכר לו בלבד, וכשבא אחד לנקום את נקמתו שותק ולא מוחה בידו ²		בענין צערא דגופא

בפיס יס להוציא את האצבע הסמוכה לגודל, הוציא עם האצבע שלישי או גודל מה הדין?

האם מותר להוציא גודל	האם מותר להוציא שלישי - אמה	
אסור ולוקה בפקיע	אסור	בבריא
אסור ולוקה בפקיע	מותר - אבל אין מונים רק את האצבע	בחולים ביחידין ³

יומא דף כג:

האם הוצאת הדשן⁴ ותרומת הדשן כשרים בכהנים בעלי מומין?

תרומת הדשן	הוצאת הדשן	
פסולה בבעלי מומין		לחכמים
לריש לקיש: כשרה לר' יוחנן: פסולה	כשרה בבעלי מומין	לר' אליעזר ⁵

במה נחלקו ר' יוחנן וריש לקיש בהרמת הדשן?

בכמה בגדים נעשית	האם היא נקראת עבודה	
בארבעה בגדים	נקראת עבודה	לר' יוחנן
ונעשית אפי' בכתונת ומכנסים בלבד	אינה עבודה ⁶	לריש לקיש

¹ וכדאיתא בסוגיין: הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין – עליהן הכתוב אומר (שופטים ה: לא) "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו".

² עי' יוסף דעת (עמוד רפ"ו) שהביא עוד כמה פירושים בענין זה.

³ יחידין לפירש"י הם בני אדם היושבים או שוכבים לבדם מחוץ למקום המנין ולכן לא איכפת לן שיוציאו שנים. ועי' רש"י.

⁴ מלבד מצות תרומת הדשן בכל יום, דהיינו לחתות במחתה מהדשן המונח על המזבח ולהשימו על רצפת העזרה ממזרח לכבש, כשהיה הדשן רבה על המזבח היו צוברים אותו בתפוח, וכשהיה רבה בתפוח היו מוציאים את הדשן אל מחוץ למחנה, - וזה נקרא הוצאת הדשן.

⁵ ר' אליעזר דריש ממה שכתוב (ויקרא ו: ד) "ולבש בגדים אחרים" - דגם אחרים שהם בעלי מומין שפסולים לעבודה, לעבודה זו הם כשרים. ופליג על רבנן שדורשים מ"אחרים" - שילבש להוצאת הדשן בגדי כהונה פחותים ממה שהוא לובש בשעת עבודה.

⁶ וכתבו התוס' (בד"ה יש), שבכל אופן ס"ל לת"ק שבעלי מומין פסולים בה, משום דבעל מום חשוב כמו זר ואיך יקרבו אל המזבח, ולכן גם לר"א צריך קרא להתיר בבעלי מומין כאן אפי' שאינה עבודה.